

Strach, splín tu mám,
plížím se.
Pláč, smích Ti dám,
přiživ se.

Nestůj a pojd' sem, já Ti odpustím,
hříchů a kýče, uzdu popust' jim,
víš, že já vím, že víš, že vím, že chceš,
tak pojd' napni žílu, víc už nesneseš
sám!

Kráčíš dál slunci vstříc
a nemyslíš,
láká tě smích tanečnic
a nevíš nic,
házíš jim hrách pod střevíc
a nechceš víc,
vábíš lesk vnadných skic,
vzduch popelnic.

Strádáš a bdiš,
skláníš se.
Rád dáš, pojd' výš,
staniž se.

Nestůj a pojd' sem, trn Ti vytrním,
vypěstuj svůj sen, já jej vyplním,
nařeď si víc a všechno v poměru,
utíkáš ke snům obřích rozměrů
sám!

Kráčíš dál ...

Nestůj a pojd' sem,
proč mlčíš, když svítá?
Vypěstuj svůj sen,
smrt je rozlitá!
Ztrácíš se v místech,
kde trpíš, když lítáš!
K čemu je Tvůj spěch?
Smrt už uvítáš
sám!

Vzdáš to, nic nevidíš,
vzdáš to, už neslyšíš,
vzdáš to, nic necítíš,
vzdáš to, už stojí kříž.

Strach, splín tu mám ...